

DESPRE CITĂRI

Este important să se vadă relația neclară dintre citările unei lucrări și valoarea științifică a acesteia. O tendință nouă e următoarea: cu cât o lucrare este mai citată, cu atât atrage mai multe citări, ceea ce face să apară mici falii în calitatea contului de citări. Procesul poate de asemenea să acorde noutate mai presus de merit – într-o informare postată on-line, fizicianul Mark Newman de la Universitatea din Michigan, prezintă ca model și măsoară efectele „avantajului primului motor” asupra citărilor, arătând că nu are nici o legătură cu calitatea cercetării științifice (lucrării științifice). Aceia care publică primii într-un domeniu nou, e posibil să strângă mai multe citări decât cei care publică mai târziu (M.E.J. Newman, a pretipărit la arXiv:0809.0522v1 (2008)). „Astăzi purtăm o pălărie cinică”, scrie el, „am putea spune că omul de știință care dorește să devină celebru e mai bine să scrie o lucrare modestă în domeniul cel mai în vogă al anului viitor decât o lucrare remarcabilă în cel de anul acesta...”

Sunt anumite rețele care intenționează să analizeze fiecare lucrare publicată în Proceedings of the National Academy of Sciences între anii 1982 și 2001. Katy Boerner care studiază rețelele și vizualizarea informației la Indiana University din Bloomington, a descoperit că e posibil ca autorii din Statele Unite să citeze mai ales lucrări ale celor care lucrează în instituțiile din apropiere decât ale celor din cealaltă parte a țării (K. Noerner, S. Penumarthy, M. Meiss, Scientometrics 68, 415, 2006). „Oamenii citesc mult”, spune ea, „însă când vine vorba să mulțumească pe cineva la sfârșitul unei lucrări, iau de asemenea în considerare cu cine trebuie să dea din nou ochii pe coridor sau la următoarea conferință”.

Uitându-se la locurile unde oamenii au lucrat, analistul Panzarasa s-a uitat de asemenea la cât de specializați au fost. În primul rând, a clasat cercetătorii pe discipline prin analizarea cuvintelor cheie ale lucrărilor acestora, și apoi a măsurat experiența fiecărui autor uitându-se la domeniile co-autorilor acestora. Oamenii de știință din domeniul științelor sociale se împart în funcție de faptul dacă sau nu specializarea este cea mai bună strategie. El spune: „Este benefic pentru productivitate și câștig material, însă există și dovezi din domeniul bancar și din domeniul academic că a fi specializat în mai multe domenii este un lucru profitabil”. Datele lui Panzarasa arată că cele mai citate lucrări au fost scrise fie de autori care au lucrat mai ales cu alții din propriul lor domeniu sau scrise de aceia care au lucrat cu persoane din alte discipline. Însă între aceste vârfuri se află o adâncitură: lucrările care au avut autori dintr-un număr intermediar de discipline au fost cel mai puțin citați.

„Să fii extrem de specializat îți permite să exploatezi beneficiile faptului de a fi încâtușat în disciplină, cum ar fi reputația, formarea unei păreri generale și

controlul fluxului de cunoștințe (știință)” zise Panzarasa. „Când ajungi în cealaltă extremă poți obține avantajul tuturor informațiilor provenind din diverse fonduri comune de cunoștințe. Însă, dacă te afli undeva la mijloc, ai mai puțin succes –dacă crezi că nu poți stăpâni nivele foarte înalte de interdisciplinaritate, atunci ar fi mai bine să rămâi în disciplina ta”.

Cei mai renumiți autori interdisciplinari, a descoperit Panzarasa, lucrează cu oameni care au legături independente de scris unii cu alții, creând o rețea socială foarte strânsă. Panzarasa bănuiește că atunci când aceste legături de rezervă între colegi lipsesc, persoana aflată la mijloc poate să se mențină la suprafață în timp ce aceștia încearcă să proceseze prea multe căi de informație. Însă analiza sa a descoperit, deasemenea, că autorii foarte specializați care își largesc orizontul cu greu fac să apară lucrări mai citate, așa cum o fac aceia care exploatează ceea ce oamenii de știință din domeniul științelor sociale numesc brocheraj: să împace lipsa de comunicare între cercetătorii care altfel nu interacționează, și să acționeze ca un conductor pentru cunoștințele transferabile dintr-un domeniu într-altul. Brocherii specialiști au creat cele mai citate lucrări.